

Mahidol University
International College

แผนบริหารความต่อเนื่อง

ของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล
ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ

Business Continuity Planning
Mahidol University International College

คำนำ

ปัจจุบัน องค์กรต่าง ๆ ล้วนให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการบริหารจัดการเพื่อให้องค์กรเกิดความยั่งยืน เนื่องจากมีปัจจัยหลายประการที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เช่น การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและความไม่แน่นอนจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก จึงยากที่องค์กรจะสามารถคาดการณ์ภัยคุกคามที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรในอนาคตได้อย่างแม่นยำ ดังนั้น เพื่อให้องค์กรสามารถบ่งชี้ถึงภัยคุกคาม ผลกระทบที่อาจเกิดจากภัยคุกคาม แนวทางการป้องกันการหยุดชะงักในการดำเนินการ องค์กรจำเป็นต้องมีระบบการบริหารความต่อเนื่อง หรือ Business Continuity Management (BCM) เพื่อเตรียมรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2556 กำหนดให้ทุกส่วนราชการทั้งกรม จังหวัด สถาบันอุดมศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรมหาชน และรัฐวิสาหกิจ เตรียมความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ เพื่อรองรับการดำเนินการกิจในการให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง

วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยมหิดลที่มีการดำเนินงานตามภารกิจซึ่งต้องสามารถปฏิบัติงานในสภาวะวิกฤติต่าง ๆ โดยไม่หยุดชะงัก วิทยาลัยฯ จึงได้จัดทำแผนบริหารความต่อเนื่องของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารและบุคลากร สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติหรือเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ เพื่อให้กระบวนการทำงานที่สำคัญของวิทยาลัยฯ ยังคงดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง และกลับมาดำเนินงานได้ตามปกติในระยะเวลาที่เหมาะสม

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	3
บทที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับโรคระบาด	4
บทที่ 2 การประเมินความเสี่ยงและภัยคุกคาม และผลกระทบต่อทรัพยากรสำคัญ	7
บทที่ 3 การกำหนดทีมคณะกรรมการ BCM	10
บทที่ 4 การกำหนดแผนความต่อเนื่อง (Business Continuity plan)	12
บทที่ 5 ภาคผนวก	16

บทนำ

คำจำกัดความ

1. การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management: BCM)

แนวทางหรือกระบวนการทำงานเพื่อให้มั่นใจว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้การปฏิบัติงานตามปกติของวิทยาลัยฯ ต้องหยุดชะงัก พันธกิจหลักที่มีความสำคัญต่อลูกค้าจะสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง หรือกลับมาดำเนินการในเวลาที่เหมาะสม

2. แผนความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Plan: BCP)

แผนปฏิบัติการที่วิทยาลัยฯ จัดทำขึ้นเพื่ออธิบายขั้นตอนการสั่งการ การปฏิบัติ การติดตาม การประเมิน และการรายงานผล ที่จัดทำเป็น นโยบายหลักอักษรและมีคำอธิบายอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้บริหารและบุคลากรสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งองค์กรเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

3. ภาวะวิกฤติ (Crisis)

สถานการณ์ที่ค่อนข้างรุนแรงซึ่งหากไม่ได้มีการจัดการที่เหมาะสมอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติงาน การให้บริการลูกค้า การทำกำไร และ/หรือชื่อเสียงขององค์กร

4. เหตุการณ์ฉุกเฉิน

เหตุการณ์ที่ถือเป็นภัยคุกคามซึ่งเกิดจากฝีมือมนุษย์ เช่น การชุมนุมประท้วง หรือเกิดจากภัยธรรมชาติ เช่น อุทกภัย อัคคีภัย แผ่นดินไหว พายุ มลพิษทางอากาศ โรคระบาด ซึ่งภัยคุกคามนี้จะก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือสูญเสียชีวิต หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือก่อให้เกิดการแทรกแซงเศรษฐกิจ หรือความเสื่อมเสียชื่อเสียง เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อกำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการ บทบาทหน้าที่ ระดับและขั้นตอนการสั่งการ และวิธีปฏิบัติ เพื่อรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน

2. เพื่อเผยแพร่แผนความต่อเนื่องทางธุรกิจสำหรับเป็นแนวทางหรือกระบวนการทำงาน เพื่อให้มั่นใจว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินผู้บริหารและบุคลากรจะสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งองค์กร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. วิทยาลัยฯ สามารถลดผลกระทบจากการหยุดชะงักในการดำเนินงานหรือการให้บริการ และบรรเทาความเสียหายให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2. นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความมั่นใจในศักยภาพของวิทยาลัยฯ ว่าสามารถรับมือกับภัยคุกคามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 1

ความรู้เกี่ยวกับโรคระบาด

1. โรคระบาด

พระราชบัญญัติ โรคติดต่อ พ.ศ. 2558 (2558) กล่าวถึง เรื่องความรู้เกี่ยวกับ “โรค” ดังนี้

โรค (Disease) คือ ความไม่สบาย ความเจ็บป่วย เป็นภาวะที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือขัดขวางการทำงานตามปกติของส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายจนปรากฏอาการ

โรคติดต่อ (Infectious disease) หมายถึง โรคที่สามารถถ่ายทอดหรือติดต่อจากสิ่งมีชีวิตหนึ่งไปยังอีกสิ่งมีชีวิตหนึ่งได้โดยไม่จำกัดว่าสิ่งมีชีวิตนั้นจะเป็นมนุษย์หรือไม่ก็ตาม โรคติดต่ออาจสามารถแพร่ไปสู่สิ่งมีชีวิตอื่นได้โดยการสัมผัสโดยตรง การสูดดมหายใจเอาเชื้อโรคที่แพร่จากผู้ป่วย การรับประทานอาหารหรือน้ำดื่มที่มีเชื้อปนอยู่ หรือแม้แต่ผ่านตัวกลางที่เรียกว่า “พาหะ” หากโรคติดต่อนั้น ๆ มีการแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วสู่ชุมชนที่มีประชากรจำนวนมาก โรคดังกล่าวก็กลายเป็นโรคระบาด

โรคติดต่ออันตราย หมายถึง โรคติดต่อพวกหนึ่งที่มีอาการรุนแรง มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทำให้มีผู้เจ็บป่วยเสียชีวิต ซึ่งในเวลาต่อมากระทรวงสาธารณสุขได้จัดกลุ่มของโรคติดต่อตามความรุนแรงของโรคไว้ด้วย

การแพร่กระจายโรค หมายถึง การที่คนหรือสัตว์ได้รับเชื้อโรคหรือพิษของเชื้อโรคจากคนป่วยหรือสัตว์ป่วยแล้วทำให้เกิดเป็นโรคนั้นขึ้น ซึ่งได้รับเชื้อโรคหรือพิษของเชื้อโรคนั้น อาจได้รับโดยตรงหรือได้รับโดยทางอ้อมโดยมีตัวนำเชื้อที่เรียกว่า “พาหะนำโรค”

พาหะนำโรค คือ คนหรือสัตว์ที่มีเชื้อโรคแต่ไม่แสดงอาการและสามารถนำเชื้อโรคนั้นไปสู่ผู้อื่นได้

โรคติดต่อมีผลต่อสุขภาพ คือ เมื่อเกิดการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อจะทำให้สุขภาพร่างกายทรุดโทรม สุขภาพจิตเสีย เกิดความเครียดและวิตกกังวล ภายหลังการเจ็บป่วยอาจมีผลต่อสุขภาพในระยะยาว และต้องการระยะเวลาในการพักฟื้นสภาพร่างกายและจิตใจภายหลังเจ็บป่วย ซึ่งเป็นระยะที่ร่างกายยังอ่อนแอ ไม่สมบูรณ์ การทำกิจกรรมต่าง ๆ จึงยังทำได้ไม่เต็มที่ ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาได้เกิดการระบาดของเชื้อโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่มีความรุนแรงมาอย่างต่อเนื่อง เช่น โรคไข้หวัดนก โรคซาร์ส โรคไข้สมองอักเสบนิปาห์ โรคอีโบล่า โรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นต้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัจจัยเสี่ยงหลาย ๆ ด้าน ทั้งที่เกิดจากปัจจัยตามธรรมชาติและที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รวมทั้งยังอาจเกิดจากการจงใจกระทำให้เกิดขึ้น นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ก็ยิ่งทำให้ความเสี่ยงของการแพร่ระบาดข้ามประเทศข้ามทวีปเพิ่มสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงเกิดกระแสการตื่นตัวของทุกภาคส่วน ทุกระดับทั้งในระดับพื้นที่ ระดับชาติ และนานาชาติ ในการเตรียมความพร้อมที่จะป้องกันและควบคุมไม่ให้โรคที่เกิดขึ้นใหม่แพร่กระจายออกไปเป็นวงกว้าง

ปัจจุบันหากกล่าวถึงสถานการณ์ของโรคติดต่อในประเทศไทย จะพบได้ว่าการแพร่กระจายของโรคติดต่อง่ายมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และโรคติดต่อบางชนิดเป็นโรคสายพันธุ์ใหม่ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ปัจจัยหนึ่งอาจเป็นเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในเขตร้อนชื้น จึงทำให้เชื้อโรคและแมลงที่เป็นพาหะนำโรคเจริญเติบโตและแพร่พันธุ์ได้ง่ายและรวดเร็ว ประเทศเขตร้อนจึงพบโรคติดต่อชนิดต่าง ๆ มากกว่าประเทศที่มีอากาศหนาว โดยโรคที่พบบ่อยในแถบเขตร้อนจะเรียกรวมว่า “โรคเขตร้อน” (Tropical Diseases) ซึ่งอาจเกิดจากเชื้อได้มากมายหลายชนิด นับตั้งแต่

เชื้อไวรัสซึ่งมีขนาดเล็กมากลงไปจนถึงสัตว์เซลล์เดียวและหนอนพยาธิต่าง ๆ

ดังนั้น ประเทศต่างๆ รวมถึงประเทศไทยจึงได้มีการวางมาตรการรอบด้านเพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการแพร่กระจายของโรคติดต่อ ซึ่งหนึ่งในมาตรการต่าง ๆ เหล่านั้น คือ การออกกฎหมายเกี่ยวกับโรคติดต่อ ซึ่งประเทศไทยนั้นได้มีการออกพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 ขึ้นบังคับใช้มาระยะเวลาหนึ่ง แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไป โรคติดต่อต่าง ๆ ได้มีการวิวัฒนาการจึงทำให้ต้องมีการร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อฉบับใหม่ คือ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ขึ้นเพื่อให้เนื้อหาสาระในพระราชบัญญัติสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยมีการกำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางในการปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ

2. การคาดการณ์สถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงและผลกระทบของโรค

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำการคาดการณ์การระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา (ระหว่าง พ.ศ. 2563 - 2564) โดยใช้เทคนิค compartmental model ที่ใช้การคาดการณ์การระบาดจากหลายสถาบันทั้งในประเทศจีน แคนาดา อังกฤษ สวีเดน และ WHO โดยพิจารณาจากปัจจัยความสามารถในการแพร่เชื้อจากผู้ติดเชื้อไปสู่คนอื่น ๆ (R_0)-ความถี่ฤดูกาลของโรค-สัดส่วนของผู้ติดเชื้อที่แสดงอาการ (ร้อยละ 45 อ้างอิงจากข้อมูลเรือไคมอนต์พรินเซส) ผลการประเมินสถานการณ์ หรือ scenario แบ่งได้ใน 3 แนวทาง คือ

1. สถานการณ์ที่การควบคุมโรคไม่มีประสิทธิภาพ (รุนแรงที่สุด) นั่นคือ หากปล่อยให้การระบาดเป็นไปโดยธรรมชาติของโรค มีความพยายามที่จะชะลอการระบาดบ้าง แต่ไม่มากนักหรือไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้ติดเชื้อ 1 คนจะสามารถแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่น (R_0) ได้อีก 2.2 คน การระบาดจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก

2. สถานการณ์ที่สามารถชะลอการระบาดได้พอสมควร หากมาตรการควบคุมโรคมีประสิทธิภาพ ประกอบกับการมีความร่วมมือที่ดีจากภาคประชาชน ทำให้สามารถชะลอการแพร่ระบาดของโรคได้ในระดับหนึ่ง จนทำให้ผู้ติดเชื้อสามารถแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่น (R_0) ได้เพียง 1.8 คน

3. สถานการณ์ที่สามารถควบคุมโรคได้ดี จนทำให้ผู้ที่ติดเชื้อสามารถแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่น (R_0) ได้เพียง 1.6 คน เกิดการระบาดตามฤดูกาลในแต่ละปี และกลายเป็นโรคประจำถิ่นคล้ายกับไข้หวัดใหญ่ มาตรการควบคุมโรคในสถานการณ์นี้ต้องมีความเข้มข้นและได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง รวมทั้งประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างมาก โดยมีเป้าหมายเพื่อลดโอกาสการสัมผัสโรคของประชาชนลงให้ได้มากที่สุด เช่น การงดกิจกรรมรวมคน ส่งเสริมการทำงานจากบ้าน งดการเคลื่อนย้ายคนในหน่วยงานที่มีคนจำนวนมาก เช่น ค่ายทหาร เรือนจำ โรงเรียน รวมทั้งป้องกันและควบคุมการเกิดการแพร่ระบาดเป็นกลุ่มก้อนขนาดใหญ่ เช่น การระบาดในโรงเรียน มหาวิทยาลัย โรงงาน หรือในสถานที่ทำงาน เป็นต้น

สมประวิณ มันประเสริฐ (2563) กล่าวว่า สถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อรุนแรงส่งผลให้รัฐบาลต้องใช้มาตรการที่เข้มข้นเพื่อควบคุมการระบาด เช่น มาตรการล็อกดาวน์ ส่งผลให้เศรษฐกิจหยุดชะงัก ซึ่งมาตรการต่าง ๆ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการค้าและชีวิตของประชาชนแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจ และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น กรณีของการแพร่ระบาดของ COVID-19 มีการประเมินว่าทำให้เศรษฐกิจโลกหดตัว 3.2% และเศรษฐกิจอาเซียนลดลงราว 2.1-5.4% จากสถานการณ์ปกติ หากมีการบังคับใช้มาตรการล็อกดาวน์ 2 เดือน โดยประเทศไทยจะได้รับผลกระทบมากที่สุดในบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียน จากการที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะลดลง 60% จากปีที่แล้ว การขาดตอนของห่วงโซ่การผลิตทั้งในและต่างประเทศ และผลของตัวทวีคูณ ทำให้การ

เติบโตของเศรษฐกิจไทยอาจหดตัว 5.4% จากกรณีที่ไม่มีโรคระบาด มาตรการล็อกดาวน์ส่งผลต่อสภาพคล่องของธุรกิจในช่วงการระบาดของโรค ภาคธุรกิจส่วนใหญ่ไม่สามารถรักษายอดขายและกำไรไว้ได้ บางบริษัทอาจมีกำไรลดลง และเงินทุนลดลง อย่างไรก็ตาม บริษัทที่มีสภาพคล่องสูงจะผ่านพ้นสถานการณ์ที่ยากลำบากไปได้ บริษัทที่ขาดสภาพคล่องหรือสภาพคล่องตึงตัวมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมาก ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจสายการบิน และธุรกิจโรงแรมจะอยู่ในภาวะที่ยากลำบาก ธนาคารพาณิชย์จะมีโอกาสได้รับผลกระทบรุนแรงเช่นกัน หากประเมินผลกระทบแบ่งตามขนาดบริษัท บริษัทขนาดเล็กคือกลุ่มที่เปราะบางที่สุด ขณะที่บริษัทขนาดกลางและบริษัทขนาดใหญ่ที่อาจจะมีปัญหาสภาพคล่อง ทั้งนี้ บริษัทขนาดใหญ่ที่อยู่ในธุรกิจร้านอาหาร ดิสเคอร์รยนต์ และโรงแรม มีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรค ส่วนบริษัทขนาดกลางที่มีความเปราะบางคือ ร้านอาหาร บริการทางการเงินอื่น ๆ และตัวแทนจำหน่ายรถยนต์

สถาบันการศึกษาอาจจะได้รับผลกระทบจากโรคระบาดในกรณีที่ไม่สามารถควบคุมการแพร่เชื้อได้ โดยในช่วงที่มีการระบาดของโรคอย่างรุนแรง การเรียนการสอน การทำวิจัย และบริการวิชาการบางประเภทต้องหยุดการดำเนินการในสถานที่ตั้ง ต้องเปลี่ยนเป็นการจัดกิจกรรมทุกประเภทแบบออนไลน์ เปลี่ยนวิธีการทำงานเป็นการทำงานจากบ้าน และมีงานไม่น้อยที่ไม่สามารถดำเนินการได้จากที่บ้านจึงจำเป็นต้องหยุดการดำเนินการในช่วงของการระบาดของโรค แม้งานส่วนใหญ่จะสามารถดำเนินการแบบออนไลน์แต่ก็มีประสิทธิภาพลดลงจากการดำเนินการในรูปแบบปกติ อาจส่งผลให้มีรายได้ลดลง

บทที่ 2

การประเมินความเสี่ยงและภัยคุกคาม และผลกระทบต่อทรัพยากรสำคัญ

เนื่องจากสภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินมีหลายรูปแบบ เพื่อให้สามารถรองรับการบริหารความต่อเนื่องวิทยาลัยฯ จึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อการดำเนินงานที่สำคัญ โดยจำแนกผลกระทบต่อทรัพยากรที่สำคัญเป็น 6 ด้านดังนี้

1. ผลกระทบด้านการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัย การบริการ และการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักขององค์กร หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้การจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และการปฏิบัติงานตามภารกิจหลัก ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง

2. ผลกระทบด้านบุคลากรหลัก หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้บุคลากรหลักไม่สามารถมาปฏิบัติงานได้ตามปกติ

3. ผลกระทบด้านการเงิน หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน หรือเกิดมูลค่าความเสียหายจากการไม่ได้รับรายได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. ผลกระทบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลที่สำคัญ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ระบบงานเทคโนโลยีสารสนเทศหรือข้อมูลที่สำคัญไม่สามารถใช้ในการปฏิบัติงานได้ตามปกติ

5. ผลกระทบด้านอาคารสถานที่ปฏิบัติงานหลัก/ด้านวัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานที่สถานที่ปฏิบัติงานหลักของวิทยาลัยฯ ได้ หรือส่งผลให้บุคลากรไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติงานหลักได้ในระยะชั่วคราวหรือในระยะยาว ทำให้ไม่สามารถใช้งานวัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญ หรือไม่สามารถจัดหาจัดส่งวัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญได้ หรือไม่มีวัสดุอุปกรณ์ให้ใช้ในการปฏิบัติงานได้ตามปกติ

6. ผลกระทบด้านภาคีเครือข่ายที่สำคัญ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ภาคีเครือข่าย/ ผู้ให้บริการ/ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่สามารถติดต่อ หรือให้บริการ หรือส่งมอบงานได้ตามที่ระบุไว้

เนื่องจากภัยคุกคามมีหลายประเภทและส่งผลกระทบต่อส่วนงานไม่เท่ากัน เพื่อให้การสื่อสารระหว่างพื้นที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดขนาดของภัยคุกคาม และแนวทางการตอบสนองต่อภัยคุกคามตามแนวทางของมหาวิทยาลัยมหิดล ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1: ขนาดของภัยคุกคามและแนวทางการตอบสนองต่อภัยคุกคามตามแนวทางของมหาวิทยาลัยมหิดล

ระดับ	ขนาดของภัยคุกคาม
1	ภัยคุกคามที่มีผลกระทบต่อส่วนงานใดส่วนงานหนึ่งของพื้นที่เดียวซึ่งสามารถบริหารจัดการด้วยตนเองได้
2	ภัยคุกคามที่มีผลกระทบเป็นวงกว้างหลายส่วนงานในพื้นที่เดียวซึ่งต้องการความช่วยเหลือจากพื้นที่อื่น ๆ หรือหน่วยงานภายนอก
3	ภัยคุกคามที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ทั้งหมดของวิทยาลัยฯ ซึ่งวิทยาลัยฯ สามารถบริหารจัดการด้วยตนเองได้

4	ภัยคุกคามที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ทั้งหมดของวิทยาลัยฯ ที่ไม่สามารถบริหารจัดการด้วยตนเองได้ ซึ่งต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก
ระดับ	แนวทางการตอบสนองต่อภัยคุกคาม
0	สถานการณ์กลับสู่ภาวะปกติ
1	ระยะของการเฝ้าระวังและสังเกตการณ์โดยยังไม่ต้องดำเนินการใด ๆ
2	ประกาศใช้แผนและพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบสามารถดำเนินการด้วยตนเองได้
3	ประกาศใช้แผนและต้องการความช่วยเหลือจากพื้นที่อื่นของวิทยาลัยฯ
4	ประกาศใช้แผนและต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกวิทยาลัยฯ

การวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ (Business Impact Analysis : BIA)

การวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ (Business Impact Analysis หรือ BIA) เป็นกระบวนการวิเคราะห์กิจกรรมการดำเนินงานในองค์กรที่เป็นงานตามภารกิจหลักของวิทยาลัยฯ ซึ่งคือกระบวนการงานสำคัญ หากกิจกรรมเกิดการหยุดชะงักขึ้น จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อวิทยาลัยฯ อันได้แก่ ความเสียหายด้านการเงิน ด้านชื่อเสียง ภาพลักษณ์ ด้านความเชื่อมั่นของลูกค้า ด้านกฎหมาย ซึ่งต้องกลับคืนมาดำเนินการได้อีกครั้งภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยภารกิจและกระบวนการหลักสำคัญของวิทยาลัยฯ ประกอบด้วย

- การจัดการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา
- การบริหารการวิจัย
- การบริการวิชาการ
- กระบวนการสนับสนุน

ตารางที่ 2: ระดับผลกระทบและลักษณะของผลกระทบ

ระดับผลกระทบ	หลักเกณฑ์การพิจารณาระดับของผลกระทบ
สูงมาก	● เกิดความเสียหายต่อองค์กรเป็นจำนวนเงินในระดับสูงมาก ● ส่งผลให้ขีดความสามารถในการดำเนินงานหรือให้บริการลดลงมากกว่า 50% ● เกิดการสูญเสียชีวิตและ/หรือภัยคุกคามต่อสาธารณชน ● ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและความมั่นใจต่อองค์กรในระดับประเทศและนานาชาติ
สูง	● เกิดความเสียหายต่อองค์กรเป็นจำนวนเงินในระดับสูง ● ส่งผลให้ขีดความสามารถในการดำเนินงานหรือให้บริการลดลงมากกว่า 25-50% ● เกิดการบาดเจ็บต่อผู้รับบริการ/บุคคล/กลุ่มคน ● ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและความมั่นใจต่อองค์กรในระดับประเทศ

ระดับผลกระทบ	หลักเกณฑ์การพิจารณาระดับของผลกระทบ
ปานกลาง	● เกิดความเสียหายต่อองค์กรเป็นจำนวนเงินในระดับปานกลาง ● ส่งผลให้ขีดความสามารถในการดำเนินงานหรือให้บริการลดลงมากกว่า 10-25% ● ต้องมีการรักษาพยาบาล ● ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและความมั่นใจต่อองค์กรในระดับท้องถิ่น
ต่ำ	● เกิดความเสียหายต่อองค์กรเป็นจำนวนเงินในระดับต่ำ ● ส่งผลให้ขีดความสามารถในการดำเนินงานหรือให้บริการลดลงมากกว่า 5-10% ● ต้องมีการปฐมพยาบาล ● ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและความมั่นใจต่อองค์กรในระดับท้องถิ่น
ไม่เป็นสาระสำคัญ	● ส่งผลให้ขีดความสามารถในการดำเนินงานหรือให้บริการลดลงน้อยกว่า 5%

อ้างอิงจาก คู่มือการบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤต กพร.

การบริหารความต่อเนื่องของวิทยาลัยนานาชาติ

เพื่อให้วิทยาลัยฯ มีความพร้อมในการตอบสนองต่อสภาวะวิกฤต สามารถดำเนินภารกิจสำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีการหยุดชะงัก วิทยาลัยฯ จึงได้กำหนดแผนปฏิบัติการบริหารความต่อเนื่องของธุรกิจ ดังนี้

1. กำหนดทีมคณะกรรมการ BCM เพื่อบริหารความต่อเนื่อง
2. กำหนดแผนความต่อเนื่อง (Business Continuity plan)
 - 2.1 การกู้คืนการดำเนินงาน
 - 2.2 การจัดการทรัพยากรที่สำคัญ
3. กำหนดกระบวนการแจ้งเหตุฉุกเฉิน (Call Tree)

โดยรายละเอียดจะอธิบายในบทต่อไป

บทที่ 3

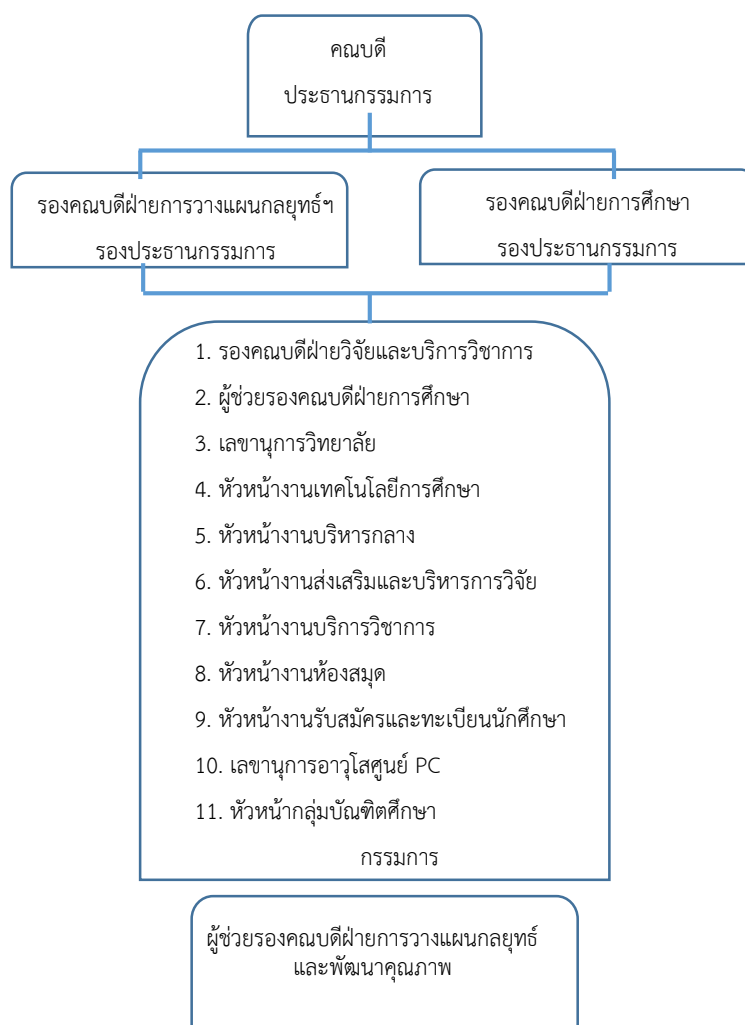
การกำหนดทีมคณะกรรมการ BCM

1. การจัดตั้งคณะกรรมการ BCM

คณะกรรมการ BCM เป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการในสภาวะวิกฤต ถือเป็นบทบาทหน้าที่ที่มอบหมายเป็นการชั่วคราว คณะกรรมการแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายบริการลูกค้า และประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ และฝ่ายจัดการองค์กร

1.1 ฝ่ายอำนวยการ (ภาพ 1) มีหน้าที่

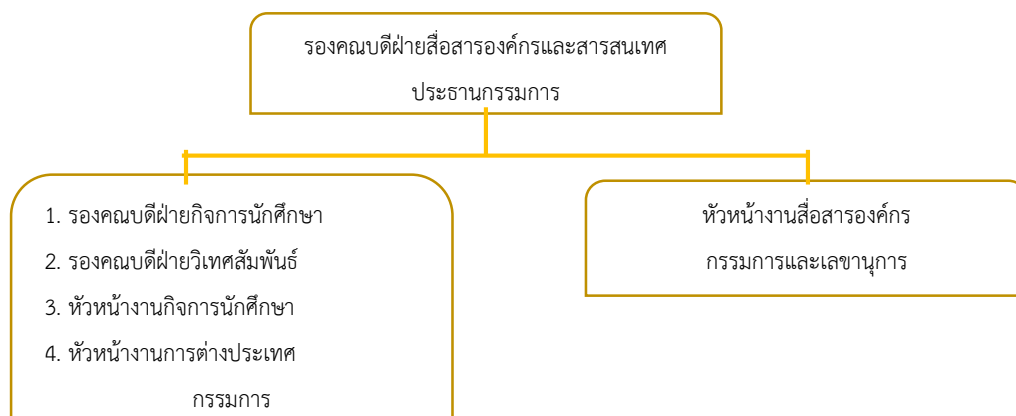
1. อำนวยการ ประสานการปฏิบัติตามนโยบายหรือข้อสั่งการของผู้บริหาร ภายใต้สถานการณ์การวิกฤต
2. กำกับและติดตามการดำเนินงานตามข้อสั่งการต่าง ๆ รวมถึงผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฝ่ายบริการลูกค้าและประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ และฝ่ายจัดการองค์กร เพื่อรายงานต่อผู้บริหาร
3. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ความเสี่ยง จัดทำแผนปฏิบัติการต่อเนื่องและแนวทางบริหารความต่อเนื่องในทุกมิติ

ภาพ 1 คณะกรรมการ BCM ฝ่ายอำนวยการ

1.2 ฝ่ายบริการลูกค้าและประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ (ภาพ 2) มีหน้าที่

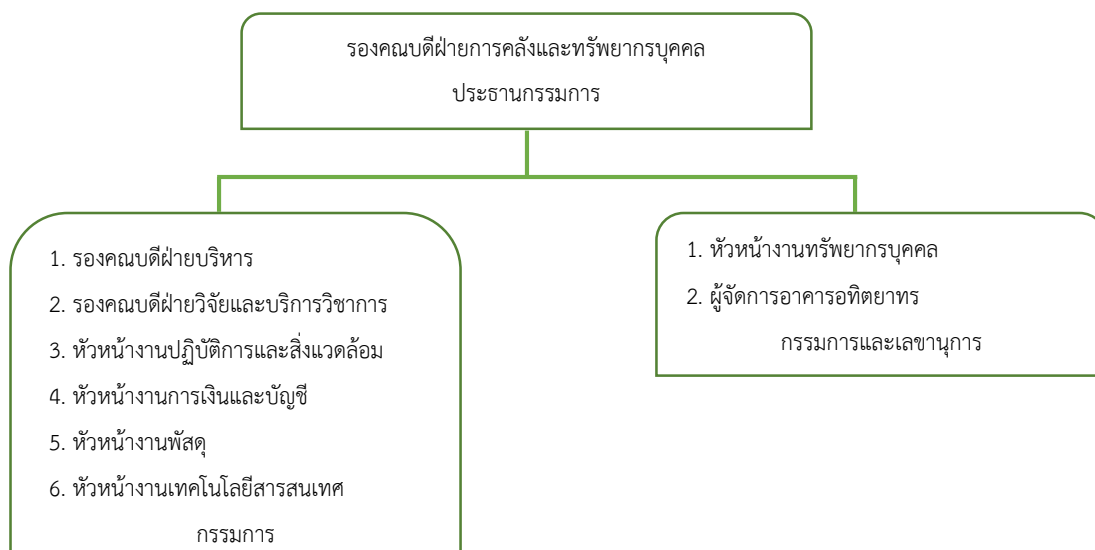
1. อำนาจการกำกับให้หน่วยงานในสังกัดของวิทยาลัยฯ ปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่องตลอดช่วงสถานการณ์การระบาด
2. สื่อสารประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่บุคลากร นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้เข้าใจไปในทิศทางที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์กับวิทยาลัยฯ
3. รายงานการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารทราบอย่างต่อเนื่อง

ภาพ 2 คณะกรรมการ BCM ฝ่ายบริการลูกค้าและประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้

1.3 ฝ่ายจัดการองค์กร (ภาพ 3) มีหน้าที่

1. กำกับให้หน่วยงานในสังกัดวิทยาลัยฯ มีการปฏิบัติงานในทุกบทบาทหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่องตลอดการเกิดสถานการณ์วิกฤตหรือเกิดภัยคุกคาม
2. อำนาจการและสนับสนุนให้หน่วยงานในสังกัดวิทยาลัยฯ บริหารจัดการความเสี่ยงตามแผนปฏิบัติการของวิทยาลัยฯ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์วิกฤตหรือเกิดภัยคุกคาม
3. รายงานการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารทราบอย่างต่อเนื่อง

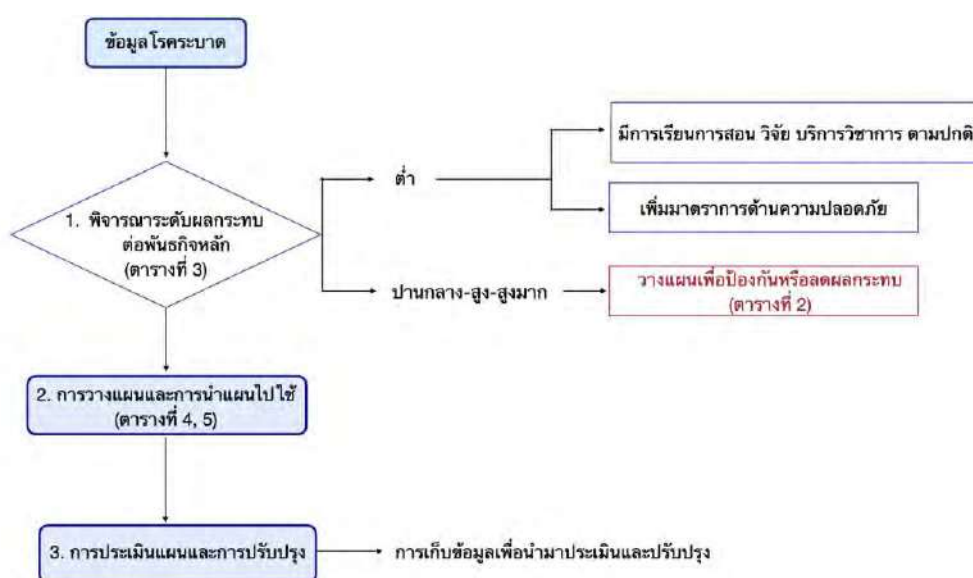
ภาพ 3 คณะกรรมการ BCM ฝ่ายจัดการองค์กร

บทที่ 4

การกำหนดแผนความต่อเนื่อง (Business Continuity plan)

2.1 การกู้คืนการดำเนินงาน

เมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤต คณบดีจะเป็นผู้พิจารณาและสั่งการให้เริ่มแผน BCM ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยแผน BCM จะมีขั้นตอนการดำเนินการดังภาพ 4

ภาพ 4 แผนความต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 1: การพิจารณาผลกระทบ

เมื่อเกิดภัยคุกคาม คณะกรรมการ BCM จะพิจารณาระดับความรุนแรงและผลกระทบต่อพันธกิจหลัก 3 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย และด้านบริการวิชาการ (ตาราง 3) พันธกิจหลักที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถหยุดได้ มีอะไรบ้าง แล้วเสนอคณบดีพิจารณา

- หากมีความรุนแรงและผลกระทบต่ำ คณบดีอาจจะสั่งการให้มีการเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการ และการปฏิบัติงานตามปกติ แต่ให้เพิ่มมาตรการด้านความปลอดภัย
- หากมีความรุนแรงและผลกระทบปานกลางถึงสูงมาก จะดำเนินการในขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2: การวางแผนและนำไปใช้

คณะกรรมการ BCM จะวางแผนแนวทางในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ตามสถานการณ์ (ตารางที่ 4) โดยในด้านการระดมทุนสนับสนุน ให้พิจารณากระบวนการสำคัญตามตารางที่ 5

ขั้นตอนที่ 3: การปรับปรุงกระบวนการทำงาน

เนื่องจากภัยคุกคามจากโรคระบาดมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น สถานที่และจำนวนคนติดเชื้อ การประกาศกฎหมายควบคุมสถานการณ์ฉุกเฉินจากรัฐบาล ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการบริการและกระบวนการทำงาน การ

ที่ต้องสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างคล่องตัวตามบริบทของสถานการณ์ ดังนั้นการติดตาม เก็บข้อมูล จากภายนอกอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการนำเอาเสียงสะท้อน ความพึงพอใจจากนักศึกษา บุคลากรภายในองค์กร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะเป็นประโยชน์ในการนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการทำงาน

ตารางที่ 3: การพิจารณาผลกระทบต่อพันธกิจหลัก

พันธกิจ	ระดับผลกระทบ	ความต่อเนื่อง		ระยะเวลาที่สามารถหยุดดำเนินการ
		ไม่สามารถหยุดดำเนินการ	สามารถหยุดดำเนินการ	
1. ด้านการศึกษา				
2. การทำวิจัย				
3. การบริการวิชาการ				
3.1 การจัดอบรม				
3.2 การเป็นที่ปรึกษา				
3.2 การจัดการเรียนการสอนของ PC				
3.3 โครงการพิเศษ				

ตารางที่ 4: การวางแผนงานในการปฏิบัติงาน

ระบบงาน	แนวทางการจัดการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลาในการดำเนินการ
1. ด้านการศึกษา			
1.1 การรับสมัครคัดเลือกนักศึกษา			
1.2 การลงทะเบียนเรียน			
1.3 การเรียนการสอนในห้องเรียน			
1.4 การเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการ			
1.6 การแลกเปลี่ยนนักศึกษา			
1.7 การฝึกงาน/การศึกษาดูงาน			
1.9 กิจกรรมพัฒนานักศึกษา			
1.10 การให้บริการนักศึกษา			
2. ด้านการวิจัย			

ระบบงาน	แนวทางการจัดการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลาในการดำเนินการ
2.1 การทำวิจัย			
2.2 การให้การสนับสนุนการวิจัย			
3. การบริการวิชาการ			
3.1 การจัดอบรม			
3.2 การเป็นที่ปรึกษา			
3.2 การจัดการเรียนการสอนของ PC			
3.3 โครงการพิเศษ			
4. กระบวนการสนับสนุนอื่นๆ			
4.1 การจัดซื้อจัดจ้าง			
4.2 งานการเงิน			
4.3 งานทรัพยากรบุคคล			
4.4 งานเทคโนโลยีสารสนเทศ			
4.5 งานประชาสัมพันธ์และการตลาด			
4.6 งานด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม			

ตารางที่ 5: กระบวนการสำคัญ

กระบวนการ	ผู้รับผิดชอบ	หากดำเนินการให้ทำเครื่องหมาย ✓
1. การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินสถานการณ์โรคระบาดอย่างต่อเนื่อง		
2. การติดต่อสื่อสารที่ครอบคลุม ซึ่งรวมถึง 2.1 การสื่อสารกับมหาวิทยาลัยในการออกนโยบายและประกาศ การประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง 2.2 การแจ้งข่าวที่จะมีผลกระทบต่อนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2.3 การแจ้งสถานการณ์ที่จะมีผลกระทบถึงองค์กรและขั้นตอนการดำเนินการสำหรับในวันถัดไปให้บุคลากรรับทราบ 2.4 พิจารณาและอนุมัติเนื้อหาและข้อความ เพื่อใช้ในการสื่อสารและรายงานสถานการณ์แก่บุคลากรในหน่วยงานให้ทราบ		

กระบวนการ	ผู้รับผิดชอบ	หากดำเนินการให้ทำเครื่องหมาย ✓
3. จัดประชุมคณะกรรมการ BCM 3.1 เพื่อประเมินระดับความรุนแรงและผลกระทบต่อการดำเนินงานและการให้บริการเป็นระยะ ๆ 3.2 เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนปฏิบัติงานให้ตรงต่อสถานการณ์		
4. จัดเตรียมทรัพยากรสำคัญที่ต้องใช้ในการบริหารความต่อเนื่อง 4.1 ทบทวนและพิจารณาอนุมัติกระบวนการ/ งานที่มีความเร่งด่วน และส่งผลกระทบอย่างสูงจำเป็นต้องดำเนินงาน หรือปฏิบัติด้วยมือ (Manual Processing) 4.2 พิจารณาและอนุมัติการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการบริหารความต่อเนื่อง 1) บุคลากร 2) การเงิน 3) เทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลที่สำคัญ 4) สถานที่ปฏิบัติงานสำรอง/ วัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญ 5) คู่ความร่วมมือ		
5. นโยบายทางด้านกำลังพล และสวัสดิการที่จำเป็นในช่วงโรคระบาด		
6. การจัดระบบความปลอดภัยและความสะอาดของสถานที่ปฏิบัติงาน		
7. วิเคราะห์สถานการณ์ทางการเงิน เตรียมแผนสำรองเงินสำหรับสถานการณ์วิกฤต		
8. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดให้มีระบบสนับสนุนกรณีต้องปฏิบัติงานนอกพื้นที่ของวิทยาลัยฯ และแผนสำรองในกรณีที่ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีปัญหา		
9. การรายงานและวิเคราะห์ข้อมูล ผลกระทบต่อตลาด ลูกค้าและบุคลากร เช่น 9.1 สรุปจำนวน และ รายชื่อบุคลากรที่ได้รับความเสียหาย ได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต 9.2 ความพึงพอใจของนักศึกษา 9.3 ความเสียหายและผลกระทบต่อการดำเนินงาน ทรัพยากรสำคัญที่ต้องใช้ในการบริหารความต่อเนื่อง		

2.2 การจัดการทรัพยากรที่สำคัญ

ตารางที่ 6: แสดงตัวอย่างการกำหนดทรัพยากรที่จำเป็นในสถานการณ์โรคระบาด

กระบวนการ	การกำหนดทรัพยากรที่สำคัญ					
	ด้านการเรียนการสอน	ด้านบุคลากร	ด้านการเงิน	ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลที่สำคัญ	ด้านอาคาร/วัสดุอุปกรณ์	ด้านภาคีเครือข่าย
1. การรับสมัครคัดเลือกนักศึกษา	-	บุคลากรหลัก 4 คน -ให้ปฏิบัติงานที่ทำงาน ... คน -ให้ปฏิบัติงานที่พื้นที่สำรอง คน -ให้ปฏิบัติงานที่บ้าน ... คน	การเบิกจ่าย ค่าตอบแทน กรรมการคุมสอบ	- ระบบเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ต - ระบบ SKY - WebEx - Zoom - ระบบ MUSIS - ระบบการสำรองข้อมูล	- ใช้พื้นที่สำรอง 10 ตรม. (4 คน) - คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะหรือพกพา 4 เครื่อง พร้อมเครื่องพิมพ์ 1 ชุด - วัสดุสำนักงาน - ระบบไฟฟ้า ฉุกเฉินสำรอง	- นักเรียน - ผู้ปกครอง
2. การเรียนออนไลน์	- รายวิชาที่ให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียน	อาจารย์ประจำวิชา บุคลากรงานเทคโนโลยีการศึกษา -ให้ปฏิบัติงานที่ทำงาน ... คน -ให้ปฏิบัติงานที่พื้นที่สำรอง คน -ให้ปฏิบัติงานที่บ้าน ... คน	ค่าสอน/ ค่าตอบแทน อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ	- ระบบเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ต - ระบบ SKY - WebEx - Zoom - e-learning	- ใช้พื้นที่สำรอง - คอมพิวเตอร์ - ระบบไฟฟ้า ฉุกเฉินสำรอง	- หน่วยงานที่ให้บริการ

บทที่ 5

ภาคผนวก

Checklist สำหรับตรวจสอบแผนการดำเนินงานและเตรียมความพร้อม

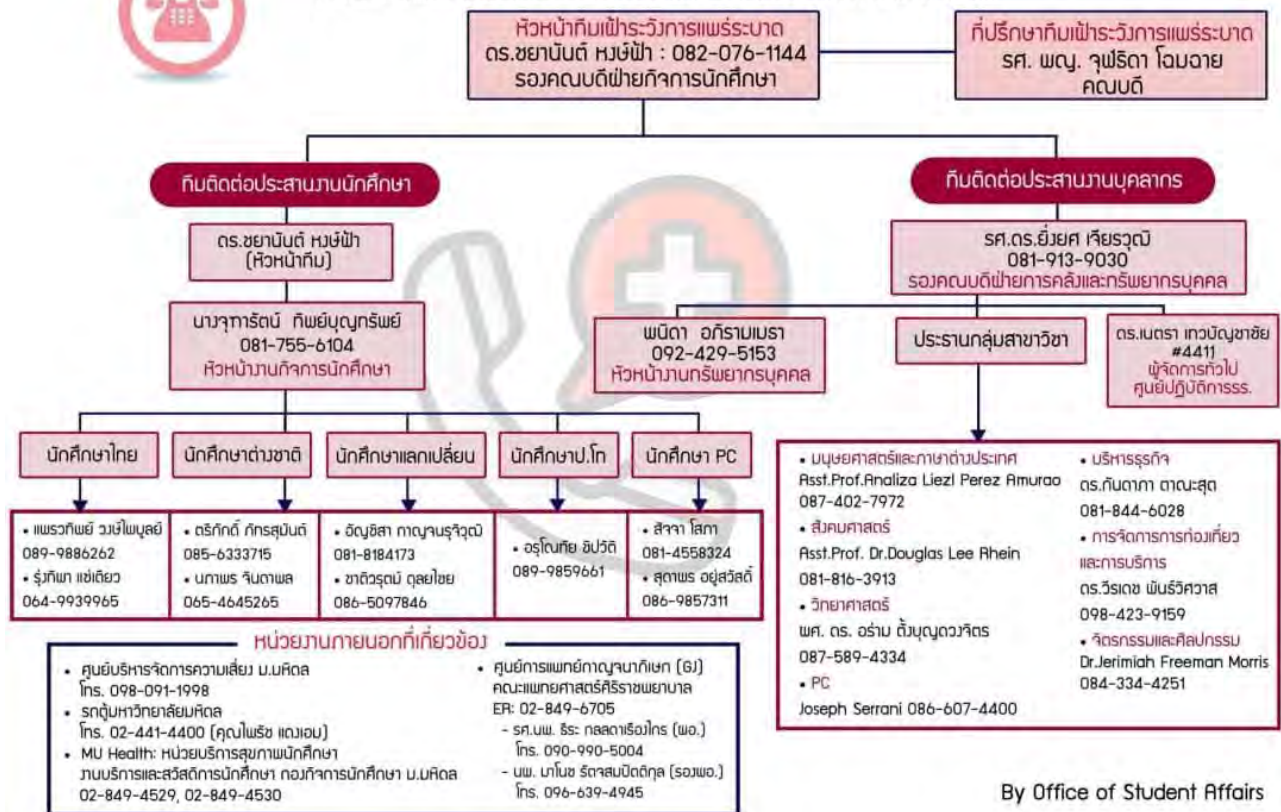
แผนการดำเนินงาน	ยังไม่เริ่ม ดำเนินการ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ	ดำเนินการ เสร็จสิ้นแล้ว	หมายเหตุ
1. การจัดตั้งศูนย์ประสานการปฏิบัติภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อรุนแรง				
1.1 ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ BCM				
1.2 ออกหนังสือเวียนแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ				
1.3 มอบหมายให้ผู้บริหารระดับต่าง ๆ มีหน้าที่ในการวางแผน				
1.4 นัดประชุมคณะกรรมการเพื่อรับฟังบทบาทหน้าที่และการประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ				
2. สืบค้นและติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง และการรวบรวมประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติของภาครัฐ และมหาวิทยาลัยมหิดล				
3. ประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์ ความเสี่ยง และผลกระทบที่จะเกิดกับองค์กร				
4. จัดลำดับความสำคัญของเรื่องที่จะต้องดำเนินการ				
5. วางแผน				
6. จัดทำประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติของวิทยาลัยฯ				
7. ทดลองใช้แผนที่วางไว้				
8. นำแผนมาประเมินและปรับปรุงให้เข้ากับสถานการณ์				
9. หัวหน้างานส่งแบบฟอร์มระบุบทบาทหน้าที่และแนวปฏิบัติของพนักงานในสังกัด				
10. หัวหน้างานส่งแบบฟอร์มระบุรายชื่อผู้ที่มีความจำเป็นต้องเข้าพื้นที่วิทยาลัยฯ				
11. หัวหน้างานส่งแบบฟอร์มระบุรายการครุภัณฑ์ วัสดุ และอุปกรณ์ที่จะนำออกจากวิทยาลัยฯ				
12. จัดมาตรการการคัดกรองผู้เข้าพื้นที่วิทยาลัยฯ				
13. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เพื่อการป้องกันการแพร่ระบาดในคลังพัสดุ เช่น หน้ากากอนามัย Face shield เจลแอลกอฮอล์ล้างมือ				

แผนการดำเนินงาน	ยังไม่เริ่ม ดำเนินการ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ	ดำเนินการ เสร็จสิ้นแล้ว	หมายเหตุ
น้ำยาทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ ฯลฯ				
14. จัดเตรียมสถานที่ตามนโยบายเว้นระยะห่าง (Social Distancing)				
15. การสื่อสาร/ประชาสัมพันธ์แก่นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภายในประเทศและต่างประเทศ				
16. การสื่อสาร/ประชาสัมพันธ์แก่ผู้ประกอบการทั้งภายในและ ภายนอก				
17. การเตรียมข้อมูลขึ้นเว็บไซต์				
18. การซักซ้อม/ทำความเข้าใจแผนการจัดส่งผู้ติดเชื้อไปยัง โรงพยาบาลกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด				

กระบวนการแจ้งเหตุฉุกเฉิน (Call Tree)

การฟ้องร้องและระบอบขอซื้อไวรัสโคโรนาของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

ภาพ 5 กระบวนการแจ้งเหตุฉุกเฉิน

บรรณานุกรม

พระราชบัญญัติ โรคติดต่อ พ.ศ. 2558. (2558). สืบค้นเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564 จาก

https://ddc.moph.go.th/uploads/ckeditor/c74d97b01eae257e44aa9d5bade97baf/files/001_1gcd.PDF

สมประวิณ มันประเสริฐ. (2563). ผลกระทบของโรคระบาดโควิด-19 ต่อเศรษฐกิจไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564 จาก <https://www.krungsri.com/th/plearn-plearn/economic-covid-impact>

Mahidol University
International College

แผนบริหารความต่อเนื่อง

ของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล
ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ

การซ้อมแผนความต่อเนื่องในการดำเนินงานของส่วนงาน
(Business Continuity Plan: BCP)
กรณีที่พบผู้ป่วยติดเชื้อ COVID-19

วันที่จัดกิจกรรม: 5 มกราคม 2565

สรุปผลการดำเนินงานโดยย่อ:

วิทยาลัยโดยคณะกรรมการ คปอ. ได้มีการติดยุทธศาสตร์แผนดำเนินการเกี่ยวกับ COVID-19 และป้ายหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน สำหรับแจ้งเหตุ COVID-19 ในพื้นที่ของวิทยาลัย โดยดำเนินการติดทั่วพื้นที่ทั้ง 4 อาคาร และเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2565 ได้มีการฝึกซ้อมแผนเหตุฉุกเฉิน COVID-19 ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งจากการฝึกซ้อมแผน พบว่า การนำตัวผู้ป่วยมาที่จุดตรวจ ATK ที่เตรียมไว้ก่อนหน้านี้ไม่สะดวกเท่าที่ควร จึงปรับเปลี่ยนเป็นนำผู้ป่วยไปที่จุดลับตาผู้คนและอากาศถ่ายเทได้สะดวก ส่วนการซ้อมแผนในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ทำให้ทราบว่ามีการจัดการเรียนการสอนในวันเสาร์เป็นจำนวนมาก ซึ่งโดยปกติวันเสาร์จะไม่มีพยาบาลมาอยู่ประจำที่ห้องพยาบาลจึงได้ประสานงานจัดให้มีพยาบาลมาประจำการในวันเสาร์ด้วยเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว